

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی قزوین

معاونت پژوهشی

دانشکده بهداشت

گزارش نهایی طرح تحقیقاتی

عنوان:

ارزیابی شاخص توانایی انجام کار، وضعیت ارگونومیک و اختلالات اسکلتی-عضلانی در
آرایشگران زن شهر قزوین، ۱۳۹۵

مجریان طرح:

سمیرا انصاری، تینا بختیاری

استاد راهنما:

دکتر سکینه ورمزیار

زمینه و هدف: آرایشگران به دلیل انجام حرکات تکراری و پوسچرهای نامناسب در معرض ریسک ابتلاء به اختلالات اسکلتی-عضلانی قرار دارند. لذا هدف مطالعه‌ی حاضر بررسی ارتباط بین عوامل فردی، شغلی، شاخص توانایی انجام کار و وضعیت بدن با میزان ناراحتی اسکلتی-عضلانی، غیبت از کار و مراجعه به پزشک در آرایشگران می‌باشد.

روش بررسی: در این مطالعه‌ی توصیفی-تحلیلی و مقطعی ۱۵۳ نفر از آرایشگران رسمی زن شهر قزوین به صورت سرشماری وارد مطالعه شدند. جهت ارزیابی ریسک ارگونومیکی از روش REBA (با کمک نرم‌افزار Nexgenergo) و جهت بررسی شیوع اختلالات اسکلتی-عضلانی و توانایی انجام کار از دو پرسش‌نامه‌ی نوردیک و شاخص توانایی کار (WAI) استفاده گردید. جهت آنالیز داده‌ها از آزمون‌های رگرسیون لجستیک تک و چند متغیره استفاده شد.

یافته‌ها: میزان شیوع ناراحتی اسکلتی-عضلانی کل بدن در بین افراد مورد مطالعه ۷۵/۸٪ گزارش شد. وزن از جمله عوامل فردی است که به تنهایی ۱۷ برابر میزان شیوع ناراحتی را افزایش و در تعامل با سایر ریسک فاکتورها به میزان ۳/۶ برابر غیبت از کار و ۳۶ برابر میزان مراجعات به پزشک را افزایش می‌دهد. افراد با سطح توانایی خوب نسبت به افراد با سطح توانایی عالی ۴ برابر بیش‌تر در معرض ناراحتی‌های اسکلتی-عضلانی و افراد با سطح توانایی ضعیف نسبت به افراد با سطح توانایی عالی، ۱۸ برابر بیش‌تر غیبت از کار و ۸ برابر بیش‌تر به پزشک مراجعه می‌کنند.

نتیجه‌گیری: کاهش وزن، کاهش ساعات کاری و بهبود توانایی انجام کار می‌تواند منجر به کاهش ناراحتی‌های اسکلتی-عضلانی، غیبت از کار و مراجعه به پزشک در بین آرایشگران زن شود.

کلیدواژه‌ها: اختلالات اسکلتی-عضلانی، شاخص توانایی انجام کار، آرایشگران